

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитъ:
 офиц. по 2 лв. на кв. см.
 сдебни по 1 лв. на дума;
 търг. реклами, честитки,
 некролози, об. за годежи
 и др. по споразумение
 Абонаментъ 80 лева
 за година
 Адресъ: в. „Изтокъ“
 Сливенъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

Какви хора сж нуждни днесъ?

Всѣко време си иска своитѣ хора. Робството създаде борцитѣ за нашата свобода. Освобождението извади строигелитѣ на съвременна България. И единитѣ и другитѣ бѣха съ благородни амбиции. У тѣхъ съвестта бѣше господарь надъ всичкитѣ имъ действия. Тѣ бѣха идеалисти и оставиха България честита, крачаша самоувѣрено въ пѣтя на историята.

Следъ четвъртъ вѣкъ дойде нова генерация. Старитѣ деятели бѣха очистили арената, оставяйки кървава дия отъ двама първи министри, загинали отъ куршумъ и кама. Новитѣ хора дойдоха първо съ идеализъмъ, но повлияни отъ западната култура, донесоха и у насъ партийнитѣ програми. И създаде се понятието „държавна трапеца“. Въ резултатъ на тази си дейностъ, тия народни водачи се отзоваха единъ прекрасенъ день на моста надъ р. Янтра...

Презъ този периодъ израстна, окрепна и възмъжа ново поколение. Въ продължение на три дълги войни, то се закали. То се върна отъ тамъ, разочаровано отъ своитѣ водачи, настроено бунтарски. Това поколение, което имаше голѣми скрити сили и готовностъ за жертви, не можа да намѣри, обаче, своя водачъ—вдѣхновителъ.

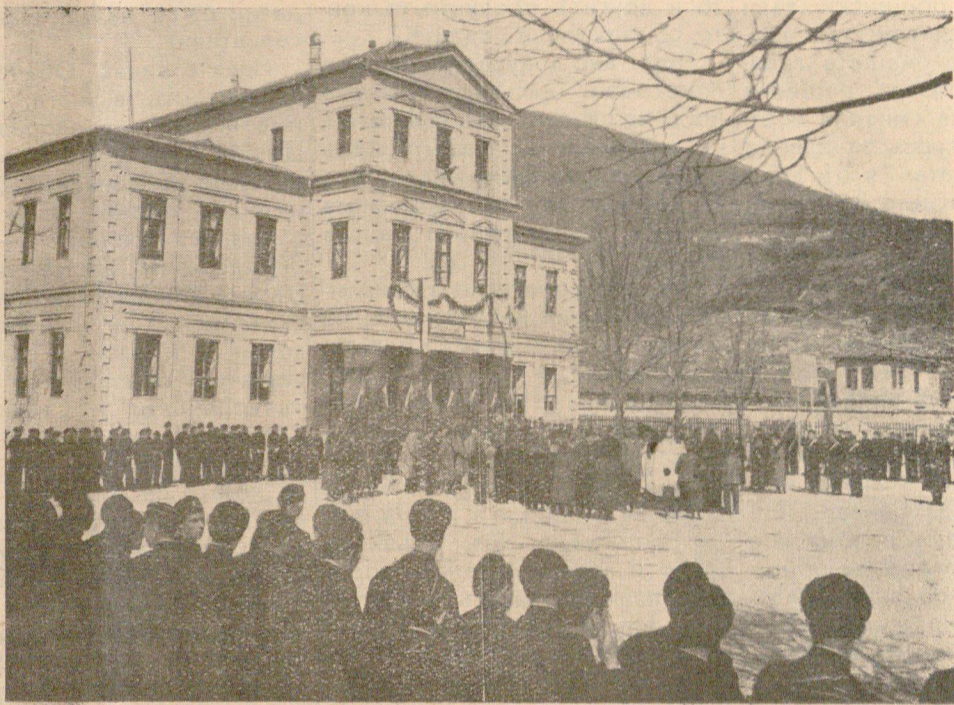
Най-после дойде и най-новото поколение, което изпита, макаръ и да не носи непосредствено тежеститѣ на войната. То израстна срѣдъ незгодитѣ и лишенията на тия войни и последицитѣ отъ тѣхъ. То таи и днесъ въ душата си бунтъ и разочарование отъ тия, които бѣха преди него, проклинайки своята участь...

Цѣла Европа преживѣ сжщата криза. Отъ 15 години, обаче, почти навсѣкжде народитѣ влѣзоха въ новъ пѣтъ—пѣтъ на народно възстановяване. На всѣкжде застанаха хора на непреклонната воля и денонощния трудъ. Обкржжени отъ тия, които възмъжаха въ окупитѣ и които калиха въ тѣхъ своя характеръ, тѣ сега творятъ материалното и духовно възстановяване на своитѣ народи. Който не е слѣпъ, само той не може да види тази картина.

У насъ стана обратното. На преденъ планъ излѣзоха демагозитѣ. Единствената имъ целъ бѣше да се изкачатъ до властта и да се задържатъ по дълго тамъ. И това наложи единъ день, тия които получиха политическото си възпитание въ боеветѣ, да сринатъ старата прогнила сграда на партизанщината, създавайки чрезъ мирна и безкръвна революция, сградата на нова България.

И днесъ за тази нова България сж нуждни да излѣзатъ на преденъ планъ талантливитѣ организатори, хората на труда, волевитѣ натури, силнитѣ характери; хората, които сж се изработили съ упоритъ трудъ въ кръговъртежа на живота, и сж го преодолели; хора, които чувствуватъ народния пулсъ и сж доказали, че знаятъ да обичатъ страната си и народа ѝ и да имъ се посветятъ. Такива хора сж нуждни днесъ. Да се издирятъ внимателно и намѣрятъ истинскитѣ работливи и честни труженици—ето една отъ голѣмитѣ задачи на новото време. Да се внимава, обаче, бихме предупредили ние,—защото, —не всѣко нѣщо, което блѣсти—е злато!“...

Сливенска мъжка гимназия „Добри П. Чинтуловъ“.

Въ близкото и далечно минало, по пѣтя на нашето духовно и политическо освобождение и национално възрождение, нашето училище изигра една първостепенна роля. Но и днесъ, въ днитѣ на коренна обнова на политическия и стопанския ни животъ, на коренно преустройство на образователнитѣ системи и учреждения, ролята, която се възлага на учителя и училището не е по второстепенна. И днесъ погледитѣ на всички сж обърнати къмъ училището. Отъ училището се иска да стане разсадникъ не само на чиста наука, но и на чисто и кристално родолюбие, на възвишено национално самосъзнание и на всестранна творческа работа.

Реформата наложена отъ безпѣтицата, която царуваше въ нашето образователно дѣло, засѣгна много градове и селища. Нашиятъ градъ, въ това отношение е по-щастливъ, той не изгуби нито едно отъ учебнитѣ си заведения и затова повече отъ всѣкога, се налага да оценимъ заслугитѣ на нашиятъ градски училища и по-добре да се опознаемъ съ тѣхното минало и сегашна работа.

Началото на училищата въ Сливенъ не ще трѣбва да търсимъ въ далечното минало на робството. Будното и напреднаиво население на Сливенъ отдавна се е сдобило съ килийни училища, гдето и възрастни и малолетни сж минавали курса на тогавашното църковно-славянско просвѣщение. Къмъ края на XVII и началото на XIX в., се явява тѣй на реченото гръцко училище, въ което децата на по-заможнитѣ Сливенски граждани сж се запознавали съ гръцки езикъ, станало тогава необходимостъ за всички по издигнати граждани на турската империя. Въ втората четвъртъ на XIX в. условията за развитието на българското образование ставатъ

по-благоприятни и затова много родолюбци захващатъ по-усърдно да работятъ за развитието на чисто българското училище. Тѣй напр., тукъ въ нашия градъ, въ 1825 г. Д-ръ Ив. Селимински основава първото българско главно училище въ двора на църквата „Св. Николай“.

Но истински основателъ и организаторъ на класното училище въ Сливенъ, е талантливиятъ сливенски поетъ и учителъ Добри Чинтуловъ. Мисля, че на всѣки просвѣтенъ нашъ съгражданинъ е известна безкористната, самоотвержена и родолюбива педагогическа дейностъ на чутовния нашъ съгражданинъ, за това не намирамъ за умѣстно да се спирамъ на нея. Ще спомена само, че

благодарение на педагогическитѣ дарби на Чинтулова, Сливенското основно училище се разширява и развива въ пълно, добре уредено класно училище, въ което обучението се води на чисто български езикъ. Системата и народната работа на Чинтулова била продължена, следъ като той въ 1857 г. напустналъ родния си градъ, поради интригитѣ на враговетѣ му гъркомани, отъ не по малко ентусиазирания Никола Михайловски, виденъ български книжовникъ, и патриотъ. (слева)

Задушница за падналитѣ въ войнитѣ Сливенци

Въ сжбота на 17 т. м.,—голѣмата задушница,—по инициативата на военитѣ власти—се устрои поменъ и панахида за душитѣ на падналитѣ за Родната военни чиновци отъ бившитѣ Сливенски полкове.

Макаръ и доста късно разгласено, къмъ 10¹/₂ ч. на източнитѣ градски гробища, надъ хилядо души отъ града и околията ученици отъ първоначалнитѣ училища и прогимназитѣ, представителни на учреждения, дружества и корпорации, бѣха обкржжили мѣстото къдѣто щѣше да се извърши панахидата. По единъ почетенъ взводъ отъ разнитѣ войскови части, отъ гарнизона, наследници на славнитѣ Сливенски полкове, заедно съ знамето и музиката на 11 п. дружина, и всички свободни отъ нарядъ офицери, представляваха Армията.

Въ 11 ч. Архимандритъ Авросий, въ съслужение съ свещеници отъ всички църкви въ града, отслужи за упокой на молитва за почиващитѣ подъ безкръстнитѣ гробове офицери, подофицери и войници отъ Сливенъ и околията, паднали въ защита на родъ и честъ. Следъ това н-ка на гарнизона произнесе малка подходяща речъ.

Инженеръ Александъръ Спасовъ, новия директоръ на мина Перникъ. Г-нъ Спасовъ е роденъ въ Сливенъ, завършилъ е висшето си образование въ Чехия; работилъ е като държавенъ инженеръ и е билъ директоръ на частната мина „Плакалица“, както и дългогодишенъ членъ на административенъ съветъ на мина Перникъ, за да заеме сега, справедливо и достойно висшия си постъ. Пожелаваме му все сжщата ползотворна служба за преуспѣването на това грамадно, по значението си, за родното ни стопанство, държавно предприятие и народно богатство.

Бележки на деня.

ЗАПИТВАНЕ

Миналата година четирма съседни, повечето съученици на македонския революционеръ Кръстю Асеновъ, решиха, тримата отъ тѣхъ живущи въ Сливенъ, следъ като се възстанови и благоустрои къщата и двора на Асеновци въ Клуцохоръ, да се преобърне тя въ националенъ музей, като въ нея се събере всичко останало отъ последнитѣ и отъ многобройнитѣ сливенски войводи, въстаници, революционери и пр., а вътрешността ѝ да мобелира по сливенски маниеръ отъ годинитѣ 1840—60.

Идната година,—м. юлий, ще стане тържественото освещаване паметника на войводата х. Димитъръ; обществото пита: изобраниятъ комитетъ какво е направилъ по възложената му задача?—Очаква се отговоръ. К.

Очаквайте

Екатерина Велика съ Елизабета Бергнеръ

РУСЧО х. РУСЕВЪ — Аптекарь

не ще приема на именния си день Архангеловъ день

РУСЧО КАНТАРДЖИЕВЪ

не ще приема на именния си день

Д-ръ МИХ. ЙОРДАНОВЪ

Зѣболъкаръ

нѣма да приема на именния си день —Срѣда, 21. XI. 1934 год.

Семейство

МИЛКА и РУСИ ТАШЕВИ

не ще приематъ на именния си день

МИХАИЛЪ ИВ. ПЕНЧЕВЪ

нѣма да приема на именния си день

Събранията на обновата въ Сливенска околия

Вчера, недѣля, отъ името на Обществената Обнова, бѣха устройени събрания въ с. с. Каляново съ ораторъ—Йорданъ Марковъ, с. Глушникъ—ораторъ Георги Арнаудовъ и с. Гор. Александрово—ораторъ Георги Кебеджиевъ. И тритѣ събрания сж минали при повишено настроение и отлично посещение.

